

ارزیابی درونی عوامل کیفیت‌بخش به فعالیت‌های گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور

دکتر مهران فرج الهی*
فهیمه السادات حقیقی**
سوسن ژاله پور***

چکیده

دانشگاه پیام نور به دلیل ماهیت وجودی آموزش از راه دور و به عنوان یکی از پرمخاطب ترین دانشگاه‌ها در ایران به دنبال کسب رضایت مقاضیان و تضمین کیفیت خدمات آموزشی، ملزم به استفاده از الگوی اعتبارسنجی در برنامه‌های آموزشی است. برای همین منظور، گروه علوم تربیتی دانشگاه با استفاده از رهیافت ارزیابی درونی اقدام به اعتبارسنجی فعالیت‌های آموزشی کرده است. برای جمع‌آوری اطلاعات، ۴۲ نفر هیئت علمی، ۱۰۰۰ نفر دانشجو از میان دانشجویان ترم ۴ به بالا و ۵۰۰ دانش‌آموخته از ۵۰ مركز به طور تصادفی انتخاب شدند و در حیطه‌های هیئت علمی، دانشجویان، ساختار سازمانی و مدیریتی، فرایند تدریس و یادگیری، تجهیزات و امکانات (از دید دانشجو و استاد) و دانش‌آموختگان به سه پرسشنامه «دانشجو - استاد - دانش‌آموخته» مشتمل بر ۱۷۳ سؤال با ضریب همبستگی ۸۳ درصد و روایی صوری محتواهی بالا پاسخ دادند. نتایج در سه وضعیت کلی (مطلوب، نسبتاً مطلوب و نامطلوب) پس از امتیازبندی هر مورد از پرسشنامه طبق مقیاس ۵ بخشی لیکرت (بسیار کم «۱» تا بسیار زیاد «۵») به شرح زیر حاصل شد:

۱. عامل هیئت علمی و دانشجو نسبتاً مطلوب ارزیابی شد؛
۲. عامل امکانات و تجهیزات از نظر هیئت علمی و دانشجو نامطلوب ارزیابی شد؛
۳. عامل ساختار سازمانی از نظر هیئت علمی نسبتاً مطلوب ارزیابی شد؛
۴. فرایند تدریس و یادگیری و وسایل کمک آموزشی از نظر هیئت علمی مطلوب و از نظر دانشجویان نامطلوب ارزیابی شد؛
۵. دوره‌های آموزشی از دید هیئت علمی و دانشجو و دانش‌آموخته نسبتاً مطلوب ارزیابی شد؛
۶. وضعیت دانش‌آموختگان از نظر تولید آثار علمی و مشارکت در مجتمع نامطلوب و معدل کل آنان مطلوب ارزیابی شد.

واژگان کلیدی: دانشگاه پیام نور، اعتبار سنجی، ارزیابی درونی

* عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور (مسئول مکاتبات: Email: mk_abedin2000@yahoo.com)

** کارشناس ارشد برنامه‌ریزی درسی و دانشجوی دکترای برنامه‌ریزی آموزش از راه دور

*** کارشناس ارشد دانشگاه پیام نور

مقدمه

تغییرات شتابان علم و دانش، انسان‌ها را بی‌قرار و بر حیات آنان تأثیر بسیاری بر جای گذاشته است. جلوه‌های ظاهری این تغییرات در فناوری اطلاعات و دانش جوامع نوین به خوبی آشکار است. نوسازی جوامع و به دنبال آن سازمان‌ها و شهروندان، چرخه آموزش و توسعه را به مرحله جدیدی رسانده است. تغییر نگرش به شهروندان دنیای دیجیتالی به عنوان سرمایه‌های فکری و ثروت‌های ذهنی، بار سنگینی بر دوش سازمان‌ها و نهادهای آموزشی و در رأس آنها آموزش عالی قرار داده است. شهروندان، خواهان نظام آموزشی با کیفیت بالای عملکرد هستند تا وضع موجود را به سمت افق‌های مطلوب جهانی پیش براندند و با بازنگری و ارزیابی درونی و مستمر از اهداف، برنامه‌ها، روش‌ها و محتوى آموزش مسیر توسعه را با تربیت نیروی متخصص هموار کنند.

طرح موضوع

توسعة همه‌جانبه و انطباق با تغییرات شتابان نیازمند انسان‌هایی بالنده، فرهیخته و متخصص است. تربیت نیروی انسانی کارآمد و شایسته به منظور پاسخگویی به نیازهای واقعی جوامع نوین بر عهده نظام آموزشی و دانشگاه‌هاست. شهروندان عصر فناوری، با حساسیت بالایی که نسبت به کیفیت آموزش، دانش و فناوری نوین دارند عملاً انتظارات خود را برای رشد کمی، کیفی، متعادل و موزون فعالیت‌های آموزشی نشان می‌دهند. در کشورهای مختلف کوشش‌های قابل توجهی برای برای ارتقاء مستمر کیفیت آموزش عالی صورت گرفته است. ایزدی، (۱۹۹۶) در تحقیقی بیان کرده است که طبق شواهد، افزایش هزینه در آموزش عالی و اختصاص منابع بیشتر در قبال بازدهی کمتر، فقر کیفیت را به نمایش می‌گذارد (به نقل از محمدی، ۱۳۸۴).

با نگاهی به نظام آموزشی کشور در استفاده از ارزیابی برای شناسایی وضعیت موجود و رسیدن به وضع مطلوب پی می‌بریم که فرهنگ ارزیابی در آموزش عالی در ایران از ریشه عمیقی برخوردار نیست و ارزیابی به عنوان یک فعالیت منسجم و علمی که برخاسته از متن نظام آموزش عالی باشد از سابقه طولانی برخوردار نیست، البته ارسال هیئت‌های بازرگانی به منظور شناسایی و رفع مشکل، همزمان با شروع آموزش عالی مرسوم بوده است اما نمی‌توان روش نظاممند و علمی را برای ارزیابی یافت (ایبیلی، ۱۳۷۶). متأسفانه در راستای کوشش‌های انجام‌شده برای ارزیابی، شناسایی و رفع مشکل، در کل نظام دانشگاهی بهبودی مشاهده نشده است (بازرگان و همکاران، ۱۳۷۹). در حالی که نتایج تجربیات قبلی در این زمینه حکایت از این دارد که ارزیابی درونی برای این منظور از مطلوبیت برخوردار است (بازرگان، ۱۳۷۹، ۱۳۷۴، ۱۳۷۶) و محمدی، (۱۳۸۱). اسعدی (۱۳۶۶) به شواهدی مبنی بر عدم وضعیت مطلوب و قابل

قبول دانشگاه‌های ایران اشاره می‌کند. این مطلب، نبود فرهنگ رشد مداوم خودارزیابی را برجسته می‌سازد؛ بنابراین، شناسایی راه‌های مناسب ارزیابی درونی که با استفاده از آن بتوان به طور مستمر به بهبود کیفیت نظام دانشگاهی پرداخت، ضروری می‌نماید. یکی از مراکز آموزش عالی در ایران دانشگاه پیام نور است که با زیر پوشش قراردادن بسیاری از جوانان مستعد در سرتاسر کشور و با استفاده از امکانات بالقوه و حذف بعضی محدودیت‌ها که در نظام آموزش حضوری وجود دارد، در رشته‌ها و گروه‌های مختلف آموزشی به گسترش و توسعه دانش می‌پردازد. فرایند یاددهی - یادگیری در این دانشگاه با استفاده از فناوری‌های مختلف بر طبق نظام آموزش باز و از راه دور صورت می‌گیرد. پذیرش دانشجو به دو صورت فraigیر و کنکور سراسری و ارزشیابی پیشرفت درسی نیز با آزمون‌های میان ترم و پایان ترم و همچنین تکالیف درسی عمل می‌کند. کیفیت و مطلوبیت فعالیت‌های آموزشی دانشگاه پیام نور که هرساله بر دامنه فعالیت‌های آن به دلیل ویژگی‌های خاص آموزش از راه دور در عصر نوین افزوده می‌شود، همواره مورد انتظار آحاد جامعه است. سنجش کیفیت این فعالیت‌ها بر عهده نظام ارزشیابی است که اگر درست عمل کند، اصلاح و بهبود را به موقع انجام داده و انتظارات مردم را پاسخگو خواهد بود. گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور در مقطع کارشناسی در دو گرایش مدیریت و برنامه‌ریزی آموزشی و آموزش ابتدایی از مهر ۱۳۶۷ آغاز به کارکرد. دوره کارداری با ۷۲ واحد درسی، کارشناسی با ۱۲۶ واحد درسی، کارشناسی ارشد که از سال ۸۰ با گرایش برنامه‌ریزی آموزشی به برنامه‌های قبلی اضافه شد و با تغییر به گرایش برنامه‌ریزی درسی از سال ۸۱ کماکان به فعالیت ادامه داده و در سال ۸۳ نیز مقطع دکترا با رشته آموزش از راه دور به آن اضافه شده است. گروه علوم تربیتی همانند سایر گروه‌های آموزشی در راستای اهداف بلندمدت آموزش عالی و دانشگاهی به دنبال کیفیتبخشی به خدمات و فعالیت‌های آموزشی در مجموعه خود است؛ برای همین منظور، اقدام به اعتبارسنجی با استفاده از رهیافت ارزیابی درونی کرده است تا این طریق، موقعیت و جایگاه فعالیت‌های گروه علوم تربیتی را نسبت به استانداردهای رسمی و جهانی، تغییرات و پیشرفت‌های علمی و اثرات آنها در آموزش و دستیابی به اهداف بلندمدت مشخص کند.

پیشینه تحقیق

آموزش عالی با پیشینه‌ای به قدمت بیش از هشت سده به عنوان نهاد کلیدی مورد توجه خاص ملت‌ها و دولت‌هاست. دستیابی به فناوری نوین و دانش پیشرفتی که نقش مؤثری در تحقق و شتاب حرکت اجتماعی و اقتصادی ملل ایفاء می‌کند، صرفاً تقویت آموزش عالی و برنامه‌ریزی کمی و کیفی آن میسر است (دائرة المعارف آموزش

عالی، ۱۳۷۶). اهداف عمده آموزش عالی در راستای سیاست‌های توسعه بر چهار محور استوار است:

الف) کمک به تحقق هدف‌های اجتماعی از طریق فراهم آوردن برابری فرصت‌های آموزش عالی،

ب) برآوردن تقاضای اجتماعی برای آموزش عالی متناسب با ویژگی‌ها، انگیزه‌ها، انتظارات و تحصیلات افراد، پرورش توانایی‌های بالقوه شهروندان و تسهیل فرایند یادگیری مدام‌العمر،

ج) پرورش نیروی انسانی متخصص مورد نیاز توسعه کشور و کمک به حل مسائل جامعه،

د) پیشبرد مرزهای دانش و تولید دانش نو (بازرگان، ۱۳۶۹).

مدیریت دانشگاهی با توجه به نیازهای محیطی به تدوین رسالت، مأموریت و اهداف خاص دانشگاهی می‌پردازد و با برنامه‌ریزی برای آموزش کیفی نیروهای متخصص گام‌هایی را برای برونداد نظام دانشگاهی در راستای انتظارات شهروندان برمی‌دارد. مدیریت دانشگاهی به دنبال تضمین کیفیت است که همانا توصیف سطح استانداردی از رضایت از فعالیت آموزشی و جریان کار دانشگاه است. بازرگان (۱۳۷۲) کیفیت آموزشی عالی را در کارکرد اجتماعی برونداد (دانش‌آموختگان) در نظر می‌گیرد. «دیاس»^۱ (۱۹۹۵) کیفیت را زیبایی و خوبی واژه‌ای می‌داند که با ذهنیت سر و کار دارد (بازرگان، ۱۳۷۴). شبکه بین‌المللی نهادهای تضمین کیفیت در آموزش عالی^۲ در کنفرانس سال ۱۹۹۳ کیفیت را تطابق و ضعیت آموزش عالی با استانداردهای از قبل تعیین شده (برونداد) و همچنین با رسالت اهداف و انتظارات (پیامد) معرفی کرده است (رحیمی، ۱۳۸۴). سازمان جهانی استاندارد^۳، کیفیت در تولید کالا را چنین تعریف می‌کند: خصوصیات یک فرآورده یا خدمت که بیانگر توانایی آن در برآوردن خواسته‌های بیان شده باشد (اکلندر^۴، ۱۹۹۴). «کافمن» و «هرمن بال»^۵ (۱۹۸۵) کیفیت را مناسب بودن ویژگی‌های عناصر با خواسته مورد نظر تعریف کرده‌اند (مشايخ و بازرگان، ۱۳۷۴). «تام»^۶ و «چنگ»^۷ (۱۹۹۷) کیفیت را مفهومی مبهم و چالش‌زا می‌دانند و «باندر»^۸ (۱۹۹۹) کیفیت را مفهومی پریچ و خم و ناهموار می‌داند. در بیان دانشگاهی، کیفیت عبارت است از مجموعه ویژگی‌های دانش‌آموختگان، آثار علمی

1. Dias

2. International network of quality assurance agencies in higher education

3. International standards organization

4. Oakland

5. Ball-Kaufman

6. Tam

7. Cheng

8. Pounder

منتشر شده و خدمات تخصصی عرضه شده به وسیله اعضای دانشگاه که توانایی‌های نظام را در برآورده خواسته‌های بیان شده یا اشاره شده نمایان کند. معمولاً قضاوت درباره کیفیت فعالیت آموزشی دانشگاهی از یک رشته یا گروه آغاز می‌شود تا ساز و کاری به دست آید و به وسیله آن کلیه نواقص و کاستی‌های نظام دانشگاهی تا رسیدن به افق‌های مطلوب مشخص شود. سنجش و کسب اطمینان از استحکام و اینمی منابع و فرایند تولید خدمات آموزشی و قضاوت درست در زمینه مطلوبیت عوامل درونداد (هیئت علمی، دانشجو، برنامه درسی و غیره) و فرایند (تدریس، یادگیری و غیره) و برونداد (دانش آموختگان و غیره) نظام دانشگاهی بر عهده نظام ارزشیابی است که با الگوی اعتبارسنجی^۱ ضمن نظارت و اصلاح فرایند و فرآورده فعالیت‌های آموزشی، رتبه علمی دانشگاه را نیز می‌سنجد. اعتبارسنجی وسیله کترول و نظارت در آموزش عالی است که می‌توان از طریق آن به بازبینی و سنجش و یا هر دو مقصود و برسی مؤسسه آموزشی و برنامه‌های آن جهت کسب اطمینان از احراز استانداردهای قابل پذیرش پرداخت (Adelman², ۱۹۹۲، به نقل از پازارگادی, ۱۳۷۸). اعتبارسنجی دارای سیکل ارزشیابی چرخشی بر مبنای استانداردهای مورد توافق است که از آن طریق مؤلفه‌ها و شاخص‌هایی برای ارزشیابی عملکرد دانشگاه و تضمین کیفیت فراهم می‌شود (محمدی و همکاران, ۱۳۸۴).

الگوی اعتبارسنجی بر دو رهیافت: الف) ارزیابی درونی^۳ (ب) ارزیابی بیرونی^۴ استوار است. ارزیابی درونی به مفهوم «خود در آینه دیدن» نقطه آغازین اعتبارسنجی است. اعضای هیئت علمی دانشگاه با توجه به اهداف دانشگاه (معیار) و ملاک‌های از قبل تعیین شده به ارزیابی از فرایند و نتیجه آموزش پرداخته و جنبه‌های قوت و ضعف اهداف، فعالیت‌ها، تجهیزات و برنامه‌ها را آشکار و گزارشی از چگونگی تحقق اهداف، بهبود امور و کاهش فاصله وضعیت موجود تا افق مطلوب ارائه می‌دهند. ارزیابی درونی که گاهی اوقات خودارزیابی و خودسنجی و یا بازنگری گروهی نامیده می‌شود، مبتنی بر نظریه تغییر است و تأکید بر ایجاد تغییرات برای بهبودی دارد (Patton^۵, ۱۹۹۷). ارزیابی بیرونی فرایند تسجيل کیفیت و رتبه‌بندی با استفاده از گروه‌های همگن است.

برخی از صاحب‌نظران، رویکردهای ارزیابی که به قضاوت در باره پدیده‌های آموزشی براساس نیاز افراد ذی‌نفع می‌پردازند، رویکرد کاربردگرا^۶ می‌نامند. ارزیابی

1. Accreditation

2. Adelman

3. Internal evaluation

4. External evaluation

5. Patton

6. Utilization focused

دروني دانشگاهها نوعی ارزشیابی کاربردگر است؛ زیرا اهداف و برنامه های آموزشی به وسیله اعضای علمی دانشگاه و براساس کاربردها و استفاده های واقعی در عمل به قصد بهبود مورد ارزیابی قرار می گیرد. از نظر «رونتری»^۱ (۱۹۷۷) ارزیابی درونی، کشف حقایق برای بروط کردن هرگونه کمزی و کاستی کشف شده در نظام آموزشی (گروه، دانشکده و دانشگاه) است. قدم اول، تشخیص نارسایی و علل آن است (گروه مشاوران یونسکو، ۱۳۷۳). بازرگان (۱۳۷۴) ارزیابی درونی را یک ابتکار عمل از متن نظام دانشگاهی می داند که از طرف هیئت علمی و کارکنان نظام دانشگاهی با هدف تقویت و حمایت از خلاقیت های درون گروهی و برنامه ریزی ارتقای کیفیت صورت می گیرد. «پیر دوبویس»^۲ (۱۹۹۸) ارزیابی درونی را به شرط حمایت مدیران ارشد توأم ند در ایجاد تغییرات اساسی می داند. اعضای هیئت علمی دانشگاهی به منظور: ۱. آشکارسازی جنبه های مختلف (درونداد - فرایند - برونداد) کیفیت نظام دانشگاهی، ۲. کمک به خود تنظیمی امور دانشگاهی، ۳. بهبود بخشیدن کیفیت نظام دانشگاهی، ۴. مشارکت دادن اعضای هیئت علمی در شفاف سازی امور دانشگاهی و قدرت سپاری به آنان، ۵. پاسخگو کردن نظام دانشگاهی نسبت به نیازهای جامعه به ارزیابی درونی در سه سطح گروه، دانشکده و دانشگاه می پردازند. «تووار»^۳ (۲۰۰۱) ارزیابی درونی را مکانیزمی می داند که جامعه دانشگاهی را از طریق فرایندهای تعاملی و مشارکتی به بررسی و ارزشگذاری واقعیت های کاریشان ترغیب می کند (رحیمی، ۱۳۸۴). عواملی که در نظام آموزشی در سه سطح (گروه، دانشکده و دانشگاه) مورد ارزیابی درونی قرار می گیرند، عبارت است از: ۱. جایگاه سازمانی و سازماندهی و مدیریت، ۲. وضعیت دانشجو، ۳. دوره های آموزشی مورد اجراء، ۴. فرایند آموزش، ۵. دانش آموختگان (ورینتین، ۱۹۹۳، به نقل از بازرگان، ۱۳۷۴).

هدف اصلی ارزیابی درونی بهبود کیفیت آموزشی و ایجاد تعهد، وحدت رویه، زبان مشترک و نهادینه کردن فرهنگ ارزیابی بازسازی درک و فهم اعضاء و ترغیب مشارکت در مجموعه نظام آموزشی است؛ از این رو، کارکرد تکوینی دارد و به منظور پاسخگویی و تصدیق از کارکرد پایانی نیز برخوردار است و همچنین با ایجاد انگیزه و افزایش آگاهی دارای اجتماعی، سیاسی و فرهنگی است. ارزیابی درونی با اعمال قدرت از کارکرد مدیریتی نیز برخوردار است و به دلیل تعیین شایستگی و کیفیت پذیده های آموزشی کارکرد ارزشگذاری نیز دارد.

1. Rowan tree
2. Dubois, Pierre
3. Tovar
4. Vrieyenstyn

هدف اصلی تحقیق

۱. دستیابی به تصویر روش از فعالیت‌های علمی و آموزشی گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور،
۲. بررسی نقاط قوت و ضعف گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور و تعیین اهداف و سیاست‌های آینده آن.

اهداف فرعی تحقیق

۱. بررسی نقاط قوت و ضعف تجهیزات و امکانات آموزشی و منابع درسی گروه با توجه به نظام آموزش از راه دور
۲. بررسی نقاط قوت و ضعف اعضای هیئت علمی گروه از جنبه آموزش و پژوهش
۳. بررسی نحوه تعامل اعضای هیئت علمی گروه
۴. مطالعه چگونگی فراهم کردن تمہیدات لازم برای رفع نیازهای ملی در زمینه آموزش و یادگیری از سوی اعضای گروه مربوط
۵. نحوه ارتقاء کیفیت آموزشی و پژوهشی در گروه علوم تربیتی
۶. نیازمنجی و سنجش میزان تحقق برنامه‌های آموزشی گروه
۷. مطالعه میزان کمک‌های گروه در برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری و اصلاح کاستی‌ها و بهبود کیفیت آموزش.

جامعه و نمونه تحقیق

جامعه آماری تحقیق را کلیه اعضای هیئت علمی دانشگاه، دانشجویان و دانش آموختگان رشته علوم تربیتی دانشگاه پیام نور که در سال تحصیلی ۸۳-۸۴ در فعالیت‌های آموزشی مشارکت داشته‌اند (در مجموع ۱۵۴۲ نفر) تشکیل می‌دهد.
جدول (۱) جامعه آماری طرح تحقیق را به تفکیک گروه‌های شرکت‌کننده نشان می‌دهد.

جدول (۱) سطوح و تعداد کل جامعه آماری

مجموع	فارغ‌التحصیل	دانشجو	هیئت علمی	سطوح جامعه
۱۵۴۲	۵۰۰	۱۰۰۰	۴۲	تعداد(نفر)

تعداد نمونه با توجه به سال تحقیق شامل:

الف) ۴۲ نفر اعضای هیئت علمی: ۱۱ نفر با مرتبه علمی (مربی، استادیار، دانشیار، استاد)، وضعیت استخدامی (پیمانی ۳ نفر، رسمی آزمایشی ۴ نفر، رسمی قطعی ۵ نفر)، میانگین سنی (پایین‌ترین رده سنی ۳۶ سال، بیشترین رده سنی ۶۵ - ۵۰ سال و بالاترین رده سنی ۶۰ سال) و سابقه تدریس (۱۶/۷ درصد با ۸ سال کمترین سابقه و

۸/۳ درصد با ۲۸ سال بیشترین سابقه) در طرح پژوهشی شرکت کردند و به پرسشنامه‌های مربوط پاسخ دادند؛ ۱۲ نفر نیز در زمان انجام تحقیق بازنیسته شده بودند و ۱۹ نفر هم در طرح مشارکت نکردند.

ب) ۱۰۰۰ دانشجو: از هر مرکز ۵۰ دانشجو یعنی از هر منطقه ۱۰۰ دانشجو (از میان دانشجویان ترم‌های ۴ به بالای مناطق دهگانه و دو مرکز مجری رشتۀ علوم تربیتی) و ۵۰۰ فارغ‌التحصیلان: ۲۵ نفر از هر مرکز یعنی ۵۰ نفر از هر منطقه (مجموعاً ۱۰ منطقه) به صورت تصادفی انتخاب و در طرح پژوهشی مشارکت کردند؛ از میان ۱۰۰۰ پرسشنامه که بین دانشجویان توزیع شد، ۹۱۹ دانشجو پاسخ دادند. جدول (۲) مشخصات دانشجویانی که در طرح تحقیق شرکت کردند، نشان می‌دهد.

جدول (۲) مشخصات دانشجویانی که در طرح تحقیق شرکت کردند

درصد	تعداد	نوع متغیر مربوط به دانشجویان	
۸۲/۸	۷۶۰	زن	جنسیت
۱۶/۲	۱۴۹	مرد	
۱۰	۹	نامشخص	
۱۸/۶	۱۷۱	متاهل	تأهل
۷۹/۴	۷۲۹	مجرد	
۲	۱۹	نامشخص	
۹۷/۷	۸۹۷	کارشناسی	مدرک تحصیلی
۰/۴	۴	کارشناسی ارشد	
۸/۶	۷۹	فراگیر	نوع ورود به دانشگاه
۸/۹	۸۱۷	کنکور سراسری	
۲/۴	۲۳	نامشخص	
۷/۳	۶۷	شاغل	وضعیت استخدام
۹۲/۹	۸۵۲	غیر شاغل	
۲	۱۸	رسمی	نوع استخدام (۵۰ نفر پاسخ دادند)
۲/۳	۳	موقت	
۲	۱۸	قراردادی	
۰/۷	۶	پیمانی	
۰/۳	۳	حق التدریس	
۰/۲	۲	روزمزد	

ج) دانش‌آموختگان: از میان ۵۰۰ پرسشنامه توزیع شده، ۹۰ نفر به پرسشنامه‌ها پاسخ دادند. جدول (۳) مشخصات دانش‌آموختگانی را که در طرح تحقیق شرکت کردند، نشان می‌دهد.

جدول (۳) مشخصات دانش‌آموختگانی که در طرح تحقیق شرکت کردند

درصد	تعداد	نوع متغیر مربوط به دانش‌آموختگان	
۸۱	۷۳	زن	جنسیت
۱۴/۴	۱۳	مرد	
۴	۴	نامشخص	
۳/۳	۳	فراگیر	نوع ورود به دانشگاه
۹۴/۴	۸۵	کنکور سراسری	
۰/۲۶	۲۳	نامشخص	
۱/۱	۱	۷۹	فارغ‌التحصیل سال ۷۸ نفر پاسخ دادند
۲	۲	۸۰	
۱۰	۹	۸۱	
۲۲/۲	۲۰	۸۲	
۳۰	۲۷	۸۳	
۲۱/۱	۱۹	۸۴	

حیطه، روش و ابزار تحقیق

سال ۱۳۸۳ گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور به طور رسمی در زمینه ارزیابی درونی عملکرد آموزشی فعالیت خود را براساس دستورالعمل گروه مطالعات، تحقیقات و ارزشیابی سازمان سنجش آغاز و حیطه‌های اعضای هیئت علمی، دانشجویان، دوره‌های آموزشی (از دید دانشجو و هیئت علمی و دانش‌آموختگان)، فرایند تدریس و یادگیری (از دید دانشجو و هیئت علمی)، امکانات و تجهیزات (از دید دانشجو و هیئت علمی)، مدیریت و سازماندهی (از دید هیئت علمی)، دانش‌آموختگان و معدل دانش‌آموختگان (جمعاً ۸ حیطه و ۱۲ عامل) را در ارزیابی درونی مورد سؤال قرار داد. رویداد مورد بررسی این طرح تحقیقاتی، درونداد، فرایند و برونداد فعالیت‌های آموزشی گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور است. لازم بود که نظرسنجی از اعضای هیئت علمی، دانشجویان و فارغ‌التحصیلان در زمینه تجهیزات و فضای آموزشی و فرایند یاددهی - یادگیری به عمل آید و اطلاعات جمع‌آوری شده به قصد

روشن‌سازی نقاط قوت و ضعف بر پایه نمونه‌گیری از جامعه آماری مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد؛ بنابراین، تحقیق از نوع زمینه‌یابی (پیمایشی) است. یکی از ابزارهای مناسب در تحقیق پیمایشی پرسشنامه است. متأسفانه پرسشنامه جامعی در این زمینه وجود نداشت؛ بنابراین، محققان علوم تربیتی جهت تهیه پرسشنامه طی جلسات متعدد به تعیین و تصویب ملاک‌ها و نشانگرهای (سؤالات) هر حیطه پرداختند. در نهایت پرسشنامه‌ای شامل ۲۵۰ سؤال (۱۰۰ سؤال برای اعضای هیئت علمی، ۱۰۰ سؤال برای دانشجویان و ۵۰ سؤال برای دانشآموختگان) تهیه و به تأیید گروه رسید. سوالات در اختیار ۲۰ نفر از اعضای هیئت علمی قرار گرفت و طی ویرایش اولیه حدود ۳۰ سؤال موازی حذف شد. برای آنکه هیچ موردی از ارزیابی از قلم نیفتد، پژوهشگران سعی در سنجش کلیه دیدگاه‌ها نمودند و سوالات را از منظر طراحی نیز جهت شفاف‌سازی انتقال موضوع مورد بازبینی قرار دادند. حدود ۴۷ سؤال ایراددار حذف شد. در نهایت، پرسشنامه‌ای با ۱۷۳ سؤال در سه سطح اعضای علمی، دانشجویان و دانشآموختگان تنظیم شد. پرسشنامه زمانی یک تا دو هفته در اختیار ۲۰ دانشجو در مراکز و واحدهای دانشگاه در استان تهران قرار گرفت و ضریب همبستگی بین پاسخهای نوبت اول و دوم محاسبه شد. میانگین، تفاوت معناداری را نشان نداد. ضریب همبستگی 0.83 به دست آمد. تحلیل سوالات برای تعیین توافق بین دو پاسخ به هر سؤال نیز انجام شد که توافق بین سوالات در دو آزمون در حد ۶۰ الی ۱۰۰ درصد به دست آمد. روایی صوری و روایی محتوایی و پایایی سوالات مورد تأیید قرار گرفت و پرسشنامه‌های مربوط به اعضای هیئت علمی، دانشجویان و دانشآموختگان قابل اجراء تشخیص داده شد. پرسشنامه‌ها توسط کارکنان بین دانشجویان در حین کلاس‌های رفع اشکال توزیع و پس از تکمیل جمع‌آوری شد. پرسشنامه مربوط به دانشآموختگان به مسئول واحد فارغ‌التحصیلان گروه علوم تربیتی مراکز جهت ارسال به فارغ‌التحصیلان تحويل شد. برای کلیه اعضای هیئت علمی در ۲۹ مرکز و ۱۰ منطقه پرسشنامه مربوطه ارسال و از ۱۲ مرکز پاسخ‌ها دریافت شد.

روش تجزیه و تحلیل داده‌های آماری

از نرم‌افزار SPSS برای تبدیل داده‌های کیفی به کمی و تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده شد. میزان مطلوبیت هر یک از عوامل مورد تحقیق با مشخص شدن فراوانی هر کدام از نشانگرهای مطرح در پرسشنامه مربوط به همان عامل و امتیاز هر کدام در مقیاس پنج بخشی لیکرت طبق جدول (۴) بررسی و محاسبه شد.

جدول (۴) امتیازبندی گزینه‌های مقیاس ۵ بخشی لیکرت

بسیار کم	کم	متوسط	زیاد	بسیار زیاد
۱	۲	۳	۴	۵

با مشخص شدن فراوانی پاسخ‌های مربوط به هر گزینه، امتیاز هر سؤال به طریق زیر محاسبه شد.

$$\text{حاصل جمع} (\text{امتیاز هر گزینه} \times \text{فراوانی مربوط به آن}) = \frac{\text{امتیاز سؤال}}{\text{تعداد پاسخ‌دهنده}}$$

از روی امتیاز هر سؤال میزان تحقق هر کدام از اهداف و میزان مطلوبیت هر کدام از نشانگرها (سؤالات) محاسبه شد. بعد از محاسبه امتیاز مشخص شد که امتیاز مربوط به هر نشانگر در کدام یک از قسمت‌های یک پیوستار سه قسمتی زیر قرار می‌گیرد.

بالاترین امتیاز	مطلوب	نسبتاً مطلوب	نامطلوب	پایین‌ترین امتیاز
۵	۳	۲	۱	۱
	۳/۶۶	۲/۳۳	۲/۳۳	۱/۷۷

نمودار (۱) پیوستار پنج امتیازی مربوط به هر گزینه

سبس برای تعیین وضعیت کلی هر عامل، از پیوستار سه قسمتی زیر استفاده شد:

بالاترین امتیاز	مطلوب	نسبتاً مطلوب	نامطلوب	پایین‌ترین امتیاز
۳	۲	۱	۱	۱
	۲/۳۳	۱/۷۷	۱/۷۷	۱/۷۷

نمودار (۲) پیوستار سه امتیازی وضعیت کلی هر عامل

یافته‌های ارزیابی درونی

با استفاده از فرمول امتیاز سؤال و نمودار (۱)، امتیاز هر عامل به تفکیک محاسبه شد. برای تعیین وضعیت کلی از نمودار (۲) استفاده شد. نتایج حاصله در جدول (۵) درج شده است.

جدول (٥) امتیاز و وضعیت کلی هر عامل

وضعیت کلی موقعیت	امتیاز وضعیت کلی	عامل
نسبتاً مطلوب	۲/۰۹	- هیئت علمی
نسبتاً مطلوب	۱/۸۵	- دانشجویان
نامطلوب	۱/۲۲	هیئت علمی امکانات و تجهیزات و فضاهای کالبدی
نامطلوب	۱/۱۶	دانشجویان
نسبتاً مطلوب	۲	ساختار سازمانی، ساماندهی و مدیریت
مطلوب	۲/۸۵	هیئت علمی فرایند تدریس، یادگیری و وسائل کمک آموزشی
نامطلوب	۱/۶۶	دانشجویان
نسبتاً مطلوب	۲/۳	هیئت علمی دوره‌های آموزشی مورد اجراء
نسبتاً مطلوب	۲/۱۶	دانشجویان
نسبتاً مطلوب	۲	دانش اموختگان
نامطلوب	۱/۲۵	- دانش اموختگان
مطلوب	۲/۵۷	- معدل دانش اموختگان

وضعیت کلی م معدل دانش آموختگان طبق جدول زیر محاسبه و امتیاز آن ۲/۵۷ به دست آمد.

جدول (٦) تعداد و دامنه معدل دانش آموختگان

امتیاز طبق جدول (۴)	درصد	تعداد	دامتہ معدل
۱	۸/۹	۸	۱۰-۱۱/۹
۲	۲۵/۶	۲۳	۱۲-۱۳/۹۹
۳	۳۱/۳	۲۸	۱۴-۱۵/۹۹
۴	۱۱/۱	۱۰	۱۶-۱۷/۹۹
۵	۲۳/۱	۲۱	نامشخص

جدول (۷) تصویر کلی از نتایج ارزیابی درونی فعالیتهای گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور

بحث

۱. عامل هیئت علمی

نتایج تحقیق نشان داد که هیئت علمی گروه علوم تربیتی از سابقه کار منطبق با تخصص و هماهنگ با موضوع تدریس برخوردارند. اعضای هیئت علمی گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور با عضویت در هیئت علمی انجمن‌ها و مراکز علمی داخلی و خارجی، چاپ مقالات متعدد در مجلات علمی معتبر داخلی و بعضاً خارجی، تالیف، ترجمه و نقد کتب علمی آموزشی و همچنین مشارکت فعال در فعالیت‌های اجرایی بالاتر از سطح گروه علوم تربیتی، از فعالیت‌های علمی و آموزشی مطلوبی برخوردارند. میزان استفاده هیئت علمی از فرصت‌های مطالعاتی بسیار محدود است و سرپرستی طرح‌های تحقیقاتی و میزان آشنایی اعضای هیئت علمی گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور با زبان خارجه و رایانه نیز نسبتاً مطلوب گزارش شده است. نتایج تحقیق حکایت از مشارکت ضعیف هیئت علمی گروه علوم تربیتی در دوره‌های تخصصی مرتبط با رشته، داوری مقالات و عضویت در هیئت تحریریه مجلات علمی دارد. وضعیت کلی این عامل نسبتاً مطلوب ارزیابی شد.

۲. عامل دانشجویان

دانشجویان رشته‌های مختلف علوم تربیتی دانشگاه پیام نور به دو صورت فرآگیر و کنکور سراسری وارد دانشگاه می‌شوند. نتایج تحقیق نشان داد که دانشجویان در بدو ورود و در طی فرایند تحصیل نسبت به رشته تحصیلی خود آگاهی داشته و به آن علاقه‌مند هستند. آگاهی آنان از بازار کار رشته تحصیلی خود نسبتاً مطلوب است. دانشجویان گزارش کردند که اعتبار دانشگاه پیام نور را برای تحصیل مطلوب می‌دانند و از رفتار کارکنان اداری رضایت دارند. دانشجویان رضایت خود را از میزان دسترسی به اعضای هیئت علمی برای رفع مشکلات آموزشی و دریافت راهنمایی در زمان‌های از قبل تعیین شده چه از سوی مدیر گروه علوم تربیتی و چه از سوی استادان عضو هیئت علمی گزارش کردند، اما نتایج تحقیق نشان داد که دانشجویان در آشنایی با رایانه و استفاده از شبکه اطلاع‌رسانی رایانه‌ای و همچنین چاپ مقالات و استفاده از منابع خارجی، مطلوب عمل نکرده‌اند. وضعیت کلی این عامل نسبتاً مطلوب به دست آمد.

۳. دانش‌آموختگان

شرایط کلی دانش‌آموختگان گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور از لحاظ فعالیت‌های علمی (آثار علمی، چاپ مقاله)، حضور در مجتمع علمی و شرکت در دوره‌های آموزشی و کارگاه‌های علمی، نامطلوب ارزیابی شد. دانش‌آموختگان بعد از فارغ‌التحصیلی، گرایشی به حضور در مجتمع و سminarهای علمی (با ارائه یا بدون

ارائه مقاله) نداشتند و این مورد نیز «نامطلوب» ارزیابی شد اما معدل کل نمرات دانشآموختگان «نسبتاً مطلوب» ارزیابی شد. با عنایت به نبود بانک اطلاعات دانشآموختگان و قطع ارتباط دانشآموختگان با دانشگاه نمی‌توان به طور دقیق وضعیت موجود را توصیف کرد؛ البته لازم به ذکر است که در دوره کارشناسی کمتر مطالعاتی منجر به ارائه مقاله در پایان دوره می‌شود؛ همچنین در بسیاری از مناطق به دلیل کمبود امکانات و نبود هیئت علمی ثابت امکان برگزاری کارگاه و سمینار وجود ندارد. در نهایت عامل وضعیت کلی دانشآموختگان در ارزیابی درونی در سطح «نامطلوب» ارزیابی شده است.

۴. عامل تجهیزات و امکانات و فضای کالبدی گروه علوم تربیتی

نتایج تحقیق در دو قسمت به شرح زیر است:

الف) هیئت علمی: هیئت علمی گروه علوم تربیتی دانشگاه، در کل وضعیت تجهیزات و امکانات و فضای کالبدی گروه علوم تربیتی دانشگاه، گزارش کرده‌اند اما تناسب تجهیزات را با نیازهای خود نسبتاً خوب ارزیابی کرده‌اند. هیئت علمی امکان دسترسی را چه به منابع کتابخانه‌ای و چه تجهیزات رایانه‌ای نامناسب دانسته و گروه را در داشتن امکاناتی که بتواند هیئت علمی را برای انجام پژوهش و برگزاری کارگاه‌های آموزشی دانشجویان (تجهیزات کپی و تکثیر و مکان و وسائل مورد نیاز) حمایت کنند و انجام بازدیدهای علمی را میسر سازند، ضعیف ارزیابی کرده‌اند. هیئت علمی گزارش کرده‌اند که برای تجهیز کتابخانه و تأمین وسایل کمک آموزشی و سایر امکاناتی که قابل استفاده برای اعضای هیئت علمی باشد به آرا و نظرات آنان نسبتاً توجه می‌شود اما شرایط دسترسی آنان به این تجهیزات نامناسب است؛ بنابراین، وضعیت امکانات گروه برای اعضای هیئت علمی در کل نامطلوب است.

ب) دانشجویان: دانشجویان به جز رضایت از تناسب تجهیزات با نیازهای رشته تحصیلی خود و کفايت ساعات کار کتابخانه و خدمات کارکنان کتابخانه در موارد دیگر نارضایتی خود را گزارش کرده‌اند. عدم رضایت شامل موارد زیر است:

میزان توجه به دیدگاه‌های آنان در افزایش و تأمین تجهیزات کتابخانه و وسایل کمک آموزشی، میزان استفاده از منابع و مجلات کتابخانه، میزان دسترسی به تجهیزات رایانه‌ای، وجود منابع و تحقیقات داخلی و خارجی به عنوان بانک اطلاعاتی، تجهیزات گروه برای فعالیت‌های عملی، عدم کفايت ساعات کار کارگاه، ارائه خدمات از جانب مسئولان به دانشجویان، امکانات تایپ و تکثیر، بودجه برای انجام پژوهش، بازدید علمی، عدم همکاری گروه در برقراری امکانات چاپ مقالات دانشجویان در مجلات معتبر. وضعیت کلی این عامل برای دانشجویان در کل نامطلوب است.

۵. وضعیت کلی عامل ساختار سازمانی، سازماندهی و مدیریت گروه علوم تربیتی این عامل فقط از دید هیئت علمی بررسی شد و وضعیت کلی آن نسبتاً مطلوب به دست آمد. نتایج تحقیق بیانگر این است که به رغم نامطلوب بودن برنامه‌ریزی شوراهای برای جذب اعضای علمی و عدم مشارکت آنان در بورسیه‌ها و مأموریت‌های مربوط به فرصت‌های مطالعاتی، مشارکت اعضاء در تنظیم برنامه‌های آموزشی رشته‌ها و نظارت آنان بر ارائه دروس و پیشرفت تحصیلی دانشجویان و مشارکت در بررسی محتوى متون درسی و همچنین ارزیابی سالانه کار گروه علوم تربیتی مطلوب است. گروه علوم تربیتی (در زمان انجام تحقیق) به غیر از آیین نامه دانشگاه هیچ‌گونه آیین نامه مكتوبی نداشته و فقط جلساتی برای بررسی کتب درسی و ... براساس پیشنهاد اعضای هیئت علمی در طول سال تحصیلی تشکیل داده است. لازم به توضیح است که بسیاری از مراکز که در مناطق محروم قرار دارند، طبق قوانین (مصطفیات) دانشگاه، تکیه بر جذب اعضای هیئت علمی با درجهٔ دکترا دارند اما متأسفانه تعداد کمی از واجدین شرایط حاضر به کار در مناطق محروم هستند.

۶. عامل فرایند تدریس – یادگیری و وسائل کمک آموزشی

الف) هیئت علمی

از نظر هیئت علمی، فرایند تدریس و یادگیری قادر است، نیازهای یادگیری دانشجویان را پاسخ دهد و وسائل کمک آموزشی در فرایند یادگیری تأثیر دارد. اعضای هیئت علمی گروه علوم تربیتی رضایت خود را از راهنمایی دانشجویان در دروس عملی، شیوه ارزشیابی دروس عملی و میزان استفاده از نتایج ارزشیابی در بهبود و بازنگری فرایند تدریس و یادگیری گزارش کردند، اما اعتقاد دارند که فرایند تدریس و یادگیری به رغم ارائه به موقع نتایج ارزشیابی پیشرفت تحصیلی، در زمینه ارزشیابی تکوینی نامطلوب عمل می‌کند.

ب) دانشجویان

دانشجویان علت نامطلوب بودن فرایند تدریس و یادگیری را در عدم استفاده استدان از وسائل کمک آموزشی، شیوه ارزشیابی دروس عملی، عدم استفاده از ارزشیابی تکوینی برای رفع مشکلات یادگیری و عدم بازخورد به موقع نتایج ارزیابی می‌دانند. لازم است که بدانیم فرایند تدریس – یادگیری این دانشگاه با سایر نظامهای دانشگاهی متفاوت است. در سیستم آموزشی این دانشگاه که متکی بر آموزش از راه دور و نیمه‌حضوری (دانشجو محور و کتاب محور) است، کتاب‌های خودآموز هر رشته بعد از تهیه و چاپ در اختیار دانشجویان مراکز قرار می‌گیرد و جلساتی برای هر واحد درسی به منظور رفع اشکال تعیین می‌شود که دانشجویان مختارند در کلاس‌های

تعیین شده شرکت کنند و اشکال‌های درسی خود را رفع نمایند و استادان هم فقط مجاز به رفع اشکال و تمرین هستند. تدریس به مفهومی که در نظام حضوری مطرح است، در این نظام آموزشی مطرح نیست و اساساً حضور دانشجویان در کلاس الزامی نیست. در دانشگاه پیام نور آزمون متمرکز برگزار می‌شود و تصحیح اوراق به صورت رایانه‌ای صورت می‌گیرد؛ بنابراین، طبیعی است که بازخورد به منظور شناسایی و رفع مشکلات همانند سایر دانشگاه‌های حضوری صورت نگیرد. وضعیت کلی این عامل از دید دانشجویان نامطلوب ولی از دید هیئت علمی مطلوب است.

۷. عامل دوره‌های آموزشی مورد اجرا

(الف) هیئت علمی

از نظر هیئت علمی گروه علوم تربیتی، دوره‌های آموزشی با نیاز جامعه در دو مقطع کارشناسی و کارشناسی ارشد تناسب نسبتاً مطلوبی دارد. محتوى دروس هم دارای ارتباط منطقی بوده و هم با آخرین دستاوردهای رشته در سطح نسبتاً مطلوب منطبق است. تعداد واحدهای نظری با تعداد واحدهای عملی از تناسب مطلوبی برخوردارند و دانش و بینش و مهارت کسب شده در دوره آموزشی نیز در سطح مطلوب است. به رغم رضایت نسبتاً مطلوب از سطح آموزشی این دانشگاه نسبت به سایر دانشگاه‌ها، هیئت علمی اظهار داشتند که تجدید نظر در سرفصل‌ها و اهداف دروس و میزان بازنگری در آنها با توجه به آخرین پیشرفت‌ها نیز از سطح نسبتاً مطلوب برخوردار است.

(ب) دانشجویان

دانشجویان نارضایتی خود را از میزان دخالت نمایندگان دانشجویی در ارزیابی و گسترش فعالیت‌های گروه علوم تربیتی و همچنین میزان جلساتی که با حضور آنان برای تبادل نظر تشکیل می‌شود، بروز دادند. از نظر دانشجویان، متون مختلف برنامه درسی دوره‌های آموزشی از ارتباط نسبتاً منطقی برخوردار است و همین رضایت را درخصوص انطباق محتوى دروس با آخرین دستاوردهای این رشته بیان کردند. دانشجویان از تعداد واحدهای عملی برای افزایش مهارت و واحدهای نظری برای افزایش دانش و ایجاد انگیزه، نسبتاً رضایت داشتند. آنان ضمن آگاهی نسبی از قوانین و ضوابط پژوهشی از تناسب ارائه دروس اختیاری با پایان‌نامه رضایت نسبی داشتند و میزان رضایت از سطح آموزش دانشگاه و تأثیر مشارکت خودشان را در گسترش فعالیت‌های گروه نسبتاً مطلوب می‌دانستند. در نهایت وضعیت کلی این عامل را دانشجویان نسبتاً مطلوب ارزیابی کردند.

ج) دانش آموختگان

دانش آموختگان از تطابق دانش و مهارت و بینش کسب شده دوران تحصیل با نیازهای شغلی نسبتاً رضایت داشته و آنها را مطلوب ارزیابی کردن؛ همچنین از عملکرد خود در محیط کاری و دوره‌های بازآموزی اظهار رضایت نموده‌اند. اما نیاز به کسب مهارت ضمن کار و پس از تحصیل را نسبتاً مطلوب دانستند. در نهایت دانش آموختگان وضعیت کلی دوره‌های آموزشی دانشگاه را نسبتاً مطلوب ارزیابی کردند. وضعیت کلی این عامل از دید هیئت علمی، دانشجویان و دانش آموختگان نسبتاً مطلوب است.

وضعیت کلی معدل دانش آموختگان بر اساس جدول (۶) محاسبه و طبق نمودار (۲) درسطح مطلوب ارزیابی شد. به نظر می‌رسد، با توجه به نظام آموزشی دانشگاه پیام نور و نحوه گزینش آن از طریق کنکور سراسری، این سطح معدل کل نسبت به دانشگاه‌های حضوری که درون داده‌ای نسبتاً قوی‌تری دارند، مطلوب است و بر اعتبار نسبی فعالیت‌های آموزشی دانشگاه صحه می‌گذارد.

نتیجه‌گیری پایانی از فعالیت‌های گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور: حال و آینده هدف اصلی تحقیق، دستیابی به تصویر روشی از فعالیت‌های گروه علوم تربیتی است. جدول (۷) نشان می‌دهد که در حال حاضر، فعالیت آموزشی گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور در وضعیت نسبتاً مطلوبی قرار دارد و نقاط ضعف فعالیت‌ها به طور عمده در ارتباط با تجهیزات و امکانات آموزشی و فعالیت‌های علمی دانش آموختگان است. فرایند تدریس و یادگیری و دوره‌های آموزشی از اعتبار مطلوبی برخوردارند که نقطه قوت بالای فعالیت‌های گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور را نشان می‌دهد. وضعیت کلی هیئت علمی و دانشجویان و همچنین ساختار و سازماندهی نیز از اعتبار نسبتاً مطلوب برخوردار است.

سایر یافته‌های تحقیق به قرار زیر است:

۱. به جز خدمات و ساعات کار کتابخانه، سایر تجهیزات و امکانات آموزشی و منابع درسی با توجه به نظام آموزش از راه دور، نامطلوب ارزیابی شد و از نقاط ضعف فراوانی برخوردار است. موارد فوق نیازمند نظارت، رسیدگی و توجه جدی است؛
۲. هیئت علمی دانشگاه، در وضعیت نسبتاً مطلوب قرار دارند اما لازم است که به وضعیت فرصت‌های مطالعاتی آنان و نیازهای تخصصی آنان بیشتر توجه شود و از نظر مشورتی علمی، آموزشی و پژوهشی آنان در برنامه‌ریزی بیشتر استفاده شود؛

۳. تعاملات هیئت علمی با محافل علمی و آموزشی داخل مطلوب بوده اما در زمینه تعاملات خارجی به دلیل عدم استفاده از بورسیه‌ها و فرصت‌های مطالعاتی و حضور در دوره‌های تخصصی مرتبط با رشتۀ نامطلوب است؛

۴. یافته‌های تحقیق حکایت از بروزآوری و تناسب و بازنگری نسبتاً مطلوب دوره‌های آموزشی گروه علوم تربیتی می‌کند که این مهم منطبق با نیازهای جامعه است؛

۵. دانشجویان کیفیت دوره‌های آموزشی را نسبتاً مطلوب ارزیابی کردند؛ بدین مفهوم، گروه علوم تربیتی تلاش خود را برای ارتقاء کیفیت آموزشی و پژوهشی اعمال داشته است؛

۶. وضعیت کل معدل دانشآموختگان در سطح مطلوب قرار دارد و هم دانشجویان و هم دانشآموختگان اعتبار آموزشی برنامه‌های گروه را نسبت به سایر دانشگاه‌ها نسبتاً مطلوب ارزیابی کردند؛

۷. گروه علوم تربیتی در برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری‌های برنامه آموزشی مورد نیاز رشتۀ در سطح مطلوب همکاری دارد و برای توسعه کمی و کیفی نیز فعالیت نسبتاً مطلوبی انجام می‌دهد.

به منظور رفع کمبودها و تقویت نقاط قوت لازم است، مسئولان ذی‌ربط به پیشنهادهای ارائه شده توجه کنند و تغییرات اساسی در برنامه گروه اعم از شورایی کردن تصمیم‌گیری در باره مصوبات به عمل آورند، با کلیه اعضای هیئت علمی ارتباط مستمر داشته باشند و با استفاده از اینترنت کیفیت مواد آموزشی را با توجه به علم روز بالا ببرند. تلاش در رفع مشکلات اداری اعضای هیئت علمی و ارتباط مستمر با نماینده دانشجویان در هر منطقه لازم است. ارزیابی مستمر درونی از فعالیت‌های گروه و اجرای دوره‌های آموزشی متناسب برای ارتقای کیفی اعضای هیئت علمی در زمینه‌های آموزشی و پژوهشی را باید در دستور کار قرار داد. گسترش دوره‌های آموزشی متناسب با نیازهای هر منطقه و مرکز لازم و ضروری است. برنامه‌ریزی منظم برای برقراری ارتباط با دانشآموختگان نیز از دیگر الزامات است.

تحقیق نشان داد که گروه علوم تربیتی دانشگاه رسالت خود را در تربیت دانشجو با توجه به امکانات و تجهیزات محدود در حد مطلوب انجام داده است. امید است گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور با توجه به نقاط ضعف مشخص شده و پیشنهادهای ارائه شده، در چشم‌انداز برنامه‌ریزی آتی موفق‌تر عمل کند.

پیشنهادها به تفکیک سطوح

با توجه به یافته‌های تحقیق، پیشنهادها به دو گروه و در هفت حیطه به شرح زیر ارائه می‌شود:

الف) ارائه پیشنهادها به گروه، دانشکده و دانشگاه

اعضای هیئت علمی

- فراهم آوردن تسهیلات برای اعضای هیئت علمی در خصوص استفاده از فرصت‌های مطالعاتی داخل یا خارج
- تشویق اعضای هیئت علمی برای استفاده از منابع خارجی به روز از طریق معرفی سایت‌های معتبر مربوط
- پی‌گیری تبدیل وضعیت استخدامی و ارتقاء اعضای علمی واجد شرایط
- تشویق کلیه اعضای هیئت علمی به برقراری ارتباط علمی با سایر گروه‌ها از طریق تشکیل کمیته‌ای برای تحقیقات میان‌رشته‌ای، همکاری بیش از پیش گروه علوم تربیتی در تحلیل محتوای کتاب‌های درسی و طراحی دروس سایر رشته‌ها، تشکیل گرد همایی‌هایی با کلیه اعضای هیئت علمی دانشگاه.

دانشجویان

- برگزاری جلسات توجیهی از سوی رؤسای مراکز آموزشی در طول سال تحصیلی با حضور نماینده دانشجویان و انعکاس آن به مرکز
- ایجاد سازوکار برای تشویق دانشجویان در خصوص یادگیری زبان انگلیسی به منظور استفاده از شبکه‌های اطلاع رسانی رایانه‌ای و منابع خارجی، توجه بیشتر به زبان‌های خارجی، افزایش بودجه برای ایجاد و گسترش واحدهای سمعی بصری و لابرатор زبان
- ایجاد سازوکاری برای تشویق دانشجویان به شرکت در مجامع علمی و ارائه مقاله از طریق برگزاری مسابقات علمی و ایجاد مکانیزم‌های تشویقی مالی و مادی مناسب، چاپ و انتشار مقالات در نشریات علمی، ایجاد تسهیلات بیشتر برای انجام تحقیقات (آزمایشگاهی، کتابخانه‌ای، گردآوری داده‌ها، خدمات نرم‌افزاری و...) و اطلاع رسانی مناسب از زمان و مکان مجمع‌الجزئی علمی.

امکانات و تجهیزات

- تجهیز مراکز برای ارائه کارگاه‌ها
- تجهیز کتابخانه در کلیه مراکز
- تجهیز مراکز به وسائل کمک آموزشی و رسانه‌های دیداری - شنیداری

- تجهیز مراکز به شبکه اطلاع‌رسانی رایانه‌ای، کتابخانه دیجیتالی ساختار سازمانی، سازماندهی و مدیریت
- تخصیص بودجه کافی برای جذب هیئت علمی برای کلیه مراکز مستقر در مناطق محروم و دور افتاده
- تشویق اعضای هیئت علمی و ایجاد مکانیزم‌های مناسب برای مشارکت هرچه بیشتر اعضای هیئت علمی در تصمیم‌سازی
- تقویت پایگاه اطلاع‌رسانی دانشکده‌ها و گروه‌های آموزشی و تشکیل جلسات متعدد
- تدوین آیین‌نامه خاص برای اعضای هیئت علمی به منظور شرکت فعالانه در مجتمع علمی، کنفرانس‌ها و هسته‌های علمی و ...
- استفاده از نظرات نماینده دانشجویان در برنامه‌ریزی‌های گروه در مراکز آموزشی
- تدوین آیین‌نامه برای مدرسان دروس عملی رشتۀ علوم تربیتی اعم از ثابت یامدمعو بررسی آیین‌نامه ارتقاء اعضای هیئت علمی و ایجاد مکانیزم‌های مناسب برای محدود کردن دروس تدریس شده توسط یک عضو علمی ثابت یا مدعو (در حال حاضر یک مدرس مجبور به تدریس طیف زیادی از دروس است)
- تهیه بانک اطلاعاتی دقیق از گروه به تفکیک اعضای هیئت علمی و دانشجو و ... به تفکیک سال تحصیلی
- ایجاد راهکارهایی برای تسريع در تبدیل وضعیت استخدامی و ارتقاء اعضای هیئت علمی
- برنامه‌ریزی مناسب جهت چاپ مقالات اعضای هیئت علمی، دانشجویان و دانش‌آموختگان در مجلات معتبر علمی و ایجاد راهکاری برای انتشار نتایج پژوهش‌های عملی و سینیارها از طریق ایجاد تسهیلات نرم‌افزاری و سخت‌افزاری، اطلاع‌رسانی مناسب به دانش‌آموختگان درخصوص موضوع مورد نیاز جامعه، تشکیل کارگاه‌های آموزشی درخصوص چگونگی تدوین مقالات.
- تشویق اعضای هیئت علمی، دانشجویان و دانش‌آموختگان به تدوین مقالات معتبر از طریق تعیین مکانیزم‌های معنوی و مادی برای وابستگان علمی دانشگاه (اعم از اعضای هیئت علمی، دانشجویان و فارغ‌التحصیلان) و ایجاد مراکزی برای ارائه تسهیلات
- انتخاب گروه برتر در سطوح مختلف و ایجاد رقابت بین مراکز یک منطقه و بین مناطق مختلف و تخصیص جوايز خاص برای گروه فرایند تدریس - یادگیری:
- تشویق اعضای هیئت علمی در بررسی محتوا، سرفصل‌ها و متنون دروس، ارائه مستمر گزارش‌ها به گروه متمرکز در سازمان مرکزی

- تشكیل کارگاه‌هایی برای آشنایی اعضای جدید علمی (ثبت یا مدعو) به منظور آشنایی با فرایند تدریس - یادگیری و تبادل علمی
- تشكیل کارگاه‌هایی برای آشنایی اعضای جدید (ثبت و مدعو) برای آشنایی با فرایند ارزشیابی دروس نظری و عملی

دوره‌های آموزشی مورد اجرا

- ایجاد دوره‌های آموزشی خاص برای دانش‌آموختگان، آموزش‌های ضمن خدمت، آموزش‌های آزاد و اجرای دوره‌های پодمانی
- تشكیل دوره‌های آموزشی مناسب برای ارتقاء کیفی سطح دانش و مهارت‌های جدید از طریق حفظ ارتباط با فارغ‌التحصیلان، فعالیت در آموزش‌های ضمن خدمت فارغ‌التحصیلان، بررسی مداوم مواد آموزشی توسط اعضای هیئت علمی و انطباق آن با نیازهای کاری.

دانش‌آموختگان

- تشکیل انجمن‌های دانش‌آموختگان و برقراری ارتباط مستمر با آنان
- تشویق دانش‌آموختگان به شرکت در مجتمع علمی از طریق فعال نمودن انجمن فارغ‌التحصیلان، حفظ ارتباط میان فارغ‌التحصیلان و دانشگاه، دعوت رسمی از دانش‌آموختگان که در فعالیت‌های متناسب با رشتۀ تحصیلی مشارکت دارند، ایجاد تسهیلات برای فارغ‌التحصیلان برای شرکت در مجتمع علمی (کتابخانه‌ای، آزمایشگاهی، خدمات نرم‌افزاری و ...) و اطلاع رسانی در خصوص زمان و زمینه گردش‌های علمی
- استفاده از دانش‌آموختگان در بخش‌های مختلف مراکز اعم از اداری، ...

ب) ارائه پیشنهاد به وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

- ارائه شاخص‌های ارزیابی متناسب با سیستم آموزشی دانشگاه پیام نور (شاخص‌های موجود بیشتر براساس سیستم آموزشی موجود در دانشگاه‌های حضوری تنظیم شده است)
- تخصیص بودجه کافی برای جذب اعضای هیئت علمی به خصوص در مناطق محروم کشور
- برنامه‌ریزی دقیق برای پنج سال و تشكیل جلساتی برای تبادل نظر و حضور نماینده گروه‌های آموزشی کلیه دانشگاه‌های کشور در زمینه معضلات کنونی، پیش‌بینی نیازهای علمی، فرهنگی و اجتماعی کشور برای سال‌های آتی، تشویق عملی و واقعی اعضای هیئت علمی در فعالیت‌های دانشگاه و در نتیجه آشنایی به وضعیت موجود دانشگاه.

منابع

- بازرگان، عباس و همکاران (۱۳۷۹). رویکرد مناسب ارزیابی درونی برای ارتقاء مستمر کیفیت گروههای آموزشی در دانشگاه‌های علوم پزشکی. *مجله روان‌شناسی و علوم تربیتی (دانشگاه تهران)*, دوره جدید، سال پنجم، شماره ۲.
- بازرگان، عباس (۱۳۶۹). مراحل برنامه‌ریزی توسعه آموزش عالی و ارزیابی آن. *فصلنامه دانشکده علوم اداری و مدیریت بازرگانی، دانشگاه تهران*, شماره ۹ و ۱۰ تابستان و پاییز.
- بازرگان، عباس (۱۳۷۴). ارزیابی درونی و کاربرد آن در بهبود مستمر کیفیت آموزش عالی. *فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی*, سال سوم، شماره ۳ و ۴.
- بازرگان، عباس (۱۳۷۷). آغازی بر ارزیابی کیفیت در آموزش عالی ایران، چالش‌ها و چشم‌اندازها. *ترجمه داود حاتمی، فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی*, سال ششم ۲-۱، شماره ۱۵ و ۱۶.
- بازرگان، عباس (۱۳۸۰). ارزشیابی آموزشی (مفاهیم، الگوها، فرایند عملیاتی). *تهران، انتشارات سمت*.
- بازرگان، عباس (۲۰۰۱). گزارش شماره یک ارزیابی درونی. *سازمان سنجش آموزش کشور، مرکز مطالعات، تحقیقات و ارزشیابی*.
- پازارگادی، مهرنوش (۱۳۷۸). اعتبارسنجی در آموزش عالی. *تهران، انتشارات صباح*.
- رحیمی و همکاران (۱۳۸۴). ارزیابی درونی: رویکرد چالش‌برانگیز در نظام آموزش عالی ایران. *مرکز مطالعات تحقیقات و ارزشیابی آموزشی، دیپرخانه ارزیابی درونی وزارت علوم و تحقیقات و فناوری کشور، سازمان سنجش آموزش کشور*.
- کافمن، راجرز (۱۳۷۴). برنامه‌ریزی استراتژیک در نظام آموزشی، بازاندیشی، بازسازی، بازارآفرینی. *ترجمه فریده مشایخ و عباس بازرگان، تهران، انتشارات مدرسه*.
- گروه ارزشیابی آموزشی (۱۳۸۰). مجموع عوامل، ملاک‌ها و نشانگرهای ارزیابی درونی. گزارش شماره ۳ الف ۱۴/۸/۳.
- گروه مشاوران یونسکو (۱۳۷۳). *فرایند برنامه‌ریزی آموزشی. ترجمه فریده مشایخ*. تهران، انتشارات مدرسه.
- گزیده مقالات دایرة المعارف آموزش عالی (۱۳۷۶). *ویراستاران یوسف محمدنژاد و داود حاتمی. تهران، مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی*.
- محمدی، رضا (۱۳۸۱). ارزیابی درونی گروههای آموزش ریاضی دانشگاه صنعتی امیرکبیر. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران*.

محمدی، رضا، فتح آبادی، جلیل، یادگارزاده، غلامرضا، میرزا محمدی، محمد حسن، پرند، کوروش (۱۳۸۴). ارزشیابی کیفیت در آموزش عالی، مفاهیم، اصول، روش‌ها و معیارها. مرکز انتشارات سازمان سنجش آموزش کشور، تهران، بهمن ۱۳۸۴.

- Bazargan, A. (2001). The role of regional accreditation mechanisms in improving higher education quality; A case of the Middle East. *International conference on the University of the 21 Century*, Oman
- Cheng, Y. C. & Tam, W. M. (1997). Multi-models of quality in education. *Quality Assurance in Education*, 5(1).
- Izadi, M. (1996). Quality in higher education. *Journal of Industrial Teacher Education*, Vol. 33, No. 2, and <http://scholar.lib.Vtedu/Egournal/JIIE/V33.html>.
- Oakland, G. S. (1994). *Total quality management, the root to improving performance odor*. England, Butter worth Heinemann.
- Patton, M. Q. (1997). *Utilization-focused evolution*. 3rd Ed. London, Sage.
- Pierre D. (1998). *Evaluation and self-evaluation of universities in Europe*. Université de Paris.
- Pounder, J. (1999). Institutional performance in higher education: is quality a relevant concept? *Quality Assurance in Education*, 7(3).
- Rowntree, D. (1997). *Assessing Students*. London.